

عنوان مقاله:

نظریه یادگیری سازنده گرایي

محل انتشار:

اولین کنفرانس بین المللی علوم انسانی، مطالعات فرهنگی و اجتماعی (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 4

نویسندگان:

لطیف شریفات - دانشجوی دکتری فلسفه تعلیم و تربیت دانشگاه آزاد اسلامی واحد لامرد

عباس قلتاش - دانشیار گروه علوم تربیتی واحد مرودشت، دانشگاه آزاد اسلامی، مرودشت، ایران

خلاصه مقاله:

ساختن گرایی گفتمان نوینی در عرصه روان شناسی شناختی است که مفهوم زیربنایی آن این است که دانش توسط فراگیر ساخته می شود و در واقع این یادگیرنده است که با عنایت به دانش و تجارب پیشین خود موقعیت جدید را تفسیر کرده و دانش خود را می سازد. مفهوم ساختن گرایی قدمت زیادی دارد و به کارهای سقراط و افلاطون و ارسطو بر می گردد اما ظهور آن به عنوان گفتمان مربوط به اواخر قرن بیستم و حاصل تلاش افرادی همچون پیاژه، برونر، ویگوتسکی و دیویی به عنوان معماران این نظریه به شمار می رود. این رویکرد در عمل برتری خود را مسبت به رویکردهای سنتی آموزش نشان داده است. بسیاری سعی نموده اند که مفروضات ساختن گرایی را در امر آموزش به کار ببرند که رویکرد مساله محور ویتلی وروش آزمایشگاهی ساندرز از نمونه های آن هستند.

کلمات کلیدی:

سازنده گرایي، یادگیری، نظریه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/698136>

